

Лінійка
для учнів старших класів

*«Тютюнопаління й
здоров'я»*

Історія вживання тютюну розпочалася в Європі наприкінці ХУ століття після повернення з Америки учасників другої експедиції Колумба . Насіння цієї рослини , яку індіанці називали « кохоба» , привіз іспанський чернець Роман Пано. Спочатку тютюн вирощували в Іспанії як декоративну рослину. Вперше звичай палити тютюн описав де Ов»єдо : « Індіанці , які живуть на острові Іспаньола , мають дуже шкідливий звичай. Вони вдихають через ніс дим , що утворюється від спалення трави. Звичай цей вони називають « табако» ...».

Спершу тютюн у Європі поширювався як лікувальний засіб . Про нього навіть писали у підручнику медицини : « ... це зілля очищає піднебіння й голову , послаблює біль і втому , заспокоює зубні страждання...». Негативна дія тютюну була ще мало відома.

Посольська трава , як тоді називали тютюн , дуже швидко стала знана у Європі завдяки дипломату Ж. Ніко . У 1560 р. Ніко привіз тютюн французській королеві Катерині Медичі , яка вживала його , як засіб від мігрені.

Спочатку тютюн нюхали , а потім почали палити. Незважаючи на те , що тютюн вважався « модною травою» , у більшості країн Європи американську рослину сприйняли негативно . В Англії вже у ХУІ-ХУІІ століттях курити тютюн було заборонено.

Лише через 100 років шкідливість тютюну почали розуміти у Франції. У 1680 році король Людовік ХІІІ заборонив вільний його продаж.

Католицька церква також була проти вживання тютюну.. У 1624 році папа Урбан УІІІ у спеціальній буллі вказував : « Духовні особи нюхають табаку перед віттарем і частим чханням порушують благоговіння в церкві.» У 1692 році в Сант-Яго були живцем замуrowані в стіну п»яттеро ченців , які палили сигари біля церкви , замість того , щоб бути присутнім на вечірній службі.

До Русі « богопротивне зілля» було завезене в ХУІ столітті іноземними купцями. Влада відразу заборонила тютюн , вважаючи вживання ознакою розбещення , засобом , ніщівним для здоров»я людини. Під загрозою смертної кари російський цар Михайло Романов вимагав у своєму указі : « ... щоб ніде тютюн у себе не гримали і не пили , і тютюном не торгували...».

Крім того , паління часто ставало причиною чисельних пожеж . У 1694 році цар Олексій Михайлович наказував : «...

кожного , у ког буде знайдено тютюн , катувати й бити нагаєм доти , доки не зізнається , звідки тютюн дістав... Првинним купцям – відрізати носи , пороти ніздрі і висилати у віддалені місця .» Проте Петро I , який за час свого перебування в Західній Європі причаївся до куріння , скасував заборону спеціальним указом від 1697 року , одночасно опадаткувавши продаж тютюну на користь держави.

Тепер на земній кулі посіви тютюну займають мільони гектарів , на жаль , здебільшого найкраших земель. Існує величезна індустрія , яка об'єднує вирощування тютюну , обробку його та випуск сигарет та сигар для мільонів чоловіків та жінок. Треба , щоб кожен спитав себе – чи варто вживати « диво ХУ століття , руйнуючи власний організм.